—ՈՒԼ. qui rappelle; qui fait mention; 2. qui prie souvent.

Ճա՛ֆ, ա. ՆԵՐԿԻՆ Ի— ՆԵՐ ՊԱՏՆԱԿԼ. tuer qn. sur place.

Ճա՛ֆ, ա. ՓԱՐՐՈՒԹԻՒՆ. faiblesse.

Ճաֆաաի՛, ա. յ. ՃԱՓԱԱ՛, Ի.Լ: **Ճաֆէր**, ա. ԸՆԴՐՈՒԼ. յՈՂՋՈՒԹԻՒՆ. 2. (ՆուսքէԹ. ՓէԹՀ.) յաղԹութիւն. obtenir; succès, obtention d'une chose; 2. victoire. — ՊՈՒՄԱՂ. ԸՆԴՈՒՆԵԼ. ՀԱՍՆԱԼ. 2. յաղԹութիւն ԼՆԱՓՆԵԼ. յաղԹել. obtenir; 2. remporter la victoire, vaincre.

Ճա՛ֆէրան, ա. (ՃԱՓՐԱՆ, Ռ.) ԺՐԺԱՆ՛. safran.

Ճա՛ֆէրանի(յ), ա. ԴԻՂԻՆ. jaune. [vainqueur.

Ճաֆէր-եաղ, ա. յաղԹող. — ՕՂ. յաղԹել. être vainqueur.

Ճա՛ֆիյէԹ(Թ), ա. ՓՈՒՐՐՈՒԹԻՒՆ. faiblesse.

Ճաֆն, ա. ՈՒԺԱԲԼ. ԱՂՅ- ԸՆԹԱՆԱԼ. ruer, regimber; lancer, détacher la ruade.

Ճաֆաա՛, ա. Ի.Լ. ՃԱՓԱԱԲ՛, յ. (Գուրպաղաս.) ՓՈՐՐ· grenouille.

Ճաֆբա, Ռ. ՀՈՂՅ· bile.

Ճաֆբան, Ռ. (ՃԱ՛ՓԷՐԱՆ, ա.) ԺՐԺԱՆ՛. safran.

Ճաֆֆէ(Թ), ա. ՅՈՎԵԼՔ· ՓԷՌՓՓԻ. bord, rivage (d'un fleuve, de la mer).

Ճէ, ա. ՆՈՈՒՆ 13ԲՐՐՔ ՆշՈՒՆՓՐՈՒՆ ՕՄԱՆՑՈՒՑ. 2· ՆշՈՒՆ 7 ԲՈՈՒՅՆ. 13e lettre de l'alphabet ottoman; 2. marque du nombre 7.

Ճէ՛ան, ա. ՀՆԱՉԱՆԴԻԼ. ՀՆԱՉԱՆԴՈՒԹԻՒՆ. ՀԱՊԱՀՈՎՈՒԹԻՒՆ· obéir, obtempérer; obéissance, soumission.

Ճէաա, ա. յ. ՁԻԱ. Ի.Լ.

Ճէլաձիլ, ա. յ. ՁԷԼՁԷԼԷ(Թ), Ի.Լ:

Ճէլալէթ, ա. ԳԼՈ ՕԻՒՔ·

Ճէլձա(Թ), ա. ՈՂՅԱԳԱԼ. ՈՂՅԱԳԱՈՒՆ. glisser; glissade.

Ճէլձէլէ(Թ), ա. Ի.Լ. ՁԷԼԱՁԻԼ, յ. ՓԵԴՈՒՂՐՔ. ՈՈՈՈՈՒԹԻՒՆ. ԻրլրաղրՔ· tremblement de terre.

ՃէլէԼ, ա. ԼՅԻՐՔ ԳԻՂԻ· 2· ՊՈՂՈՈՒԹԻՒՆ. terrein glissant; 2. manque, défaut.

Ճէլէմ՛, ա. Ի.Լ. ՀՁԱՄ՛, յ. ՆԻԳ ՈՐՈՒՆ ՀԻԳՐՂ· flèche non garnie de plumes.

Ճէլիլ, ա. ՈՐ ՈՂՅԲԱՓԼ. 2. ՅՐՈՄԻ Ը—Ր· qui glisse; 2. eau limpide, douce.

Ճէլիլ, ա. Ի.Լ. ՀՁԼԱՒ, ՀՁԼԱՁԷ(Թ), ՁԷԼԱ՛Լ, յ. ՈՆՈՐՔ. ՓՅՈՒՅ· ՈՐՀՈՒՐՀ. bas, vil, méprisable.

Ճէլն, ա. (ԱՂԱՔ ՁաղՂաՁ·) ՈՂՅԲԱՓԼ· ՈՂՅԲԱՓՈՈՒՆ· 2. Ի ԽՈՀԸ ԳԻՈՐԼԼ· glisser; glissade; 2. se tromper en parlant.

Ճէլաա՛Թ, ա. յ. ՁԷԼԱՁ(Թ), Ի.Լ. 2: **Ճէլձէ(Թ)**, ա. ՈՂՅԲԱՓՈՈՒՆ. 2. Ի.Լ. ՁԷԼԱՁԹ, յ. ՎՐԻՊՈՒՆՔ· յՈՆՑՈՆՔ· glissade; 2. erreur, faute.

Ճէլու՛լ, ա. ՀԼՐ· ՀՂՈՓՈՒՄ· ՀՆԱԶԱՆՔ· docile, soumis, obéissant. [Ի.Լ. 1:

Ճէխարի՛ֆ, ա. յ. ՁՈՒԽԱՐԻՖ, **Ճէխի՛ֆ**, ա. ՊՈՆԳԱԼ. ՈՐՔՈՒՐՈՒՆԵԼ· se vanter; se glorifier; être orgueilleux.

ՃէՀաաղ, ա. ԵՐՔԱԼ. 2. Ի ԼՈՐՆԵ- ԼՒՆԵԼ. ՂՐՈՒ ՁՈՆԼ. s'en aller, partir; 2. se laisser aller à une opinion, penser.

ՃէՀաաէԼ(Թ), ա. ՆՈՒԼԵԼ ՂՈՆՑ ԲՈԼՈՐՎՈՐ ԱՒՈՒՈՆՑ Ի— ՊՈՐՈՊԻԼ Ի ՀՓԻԼՈՐՈՒ· se vouer au culte de Dieu et à la vie ascétique, renoncer au monde.

ՃէՀաաէԼ-ԱԼՀա, պ. ԲՈՐԻՊՈՂԱՒ· pieux, dévot. [—ԱԼ. or.

ՃէՀէա, ա. Ի.Լ. ՀՁՀաաղ, յ. **ՃէՀՀի՛ն**, ա. ՓՈՈՆԳ· intelligent.

ՃէՀիպ, ա. ՈՈԼՂՁ· doré.

ՃէՀիա, Ռ. ՈՈՈՈՈՁՈՈՂԱՒ· ԲՈՐԻՊՈՂԱՒ· pieux, dévot.

ՃէՀիր, պ. ԲՈՆ· poison, venin.

ՃէՀիրլէնմՔ· Ռ. ԲՈՈՒՆԼ. 2. ՊՈՒՆՈՒԼ ԲՈՈՒՆՎ· empoisonner; 2. envenimer.

ՃէՀիրլէնմՔ, Ռ. (ԲՈՈՒՈՈՈՈՐՔԼ·) ԳԻԼՔԱԼ ԼՒՆԼ· s'empoisonner.

ՃէՀիրլի, Ռ. ԲՈՈՒՈՈՐ· venimeux, vénéneux.

ՃէՀիր-խանաա, պ. ՁՈՂՐ ՀԼՒՆՓՈՈՒՆ· ricanement.